

Habemus rectorem!

Dnia 6 czerwca 2022 r. Uniwersyteckie Kolegium Elektorów wybrało nowego rektora UWr. Od tego poniedziałkowego popołudnia nasza Uczelnia działa pod kierownictwem prof. Roberta Olkiewicza, który w trzecim głosowaniu uzyskał 112 głosów poparcia. Prof. Olkiewicz nie będzie jednak pełnił tej funkcji przez 4 lata, a jedynie dokończy kadencję prof. Przemysława Wiszewskiego.

Dnia 14 czerwca oficjalnie przekazano władzę rektorską, natomiast dzień później, 15 czerwca, powołano nowych prorektorów. Są to: prof. Artur Błażejowski – prorektor ds. badań naukowych, prof. Łukasz Machaj – prorektor ds. nauczania, prof. Patrycja Matusz – prorektor ds. projektów i relacji międzynarodowych, prof. Robert Wieczorek – prorektor ds. finansów i rozwoju.

Na stanowisko rektora Uniwersytetu Wrocławskiego zgłoszono sporą liczbę kandydatów (15), jednak pięcioro z nich uzyskało poparcie Rady Uniwersytetu. Byli to: prof. Gościwił Malinowski, prof. Patrycja Matusz, prof. Robert Olkiewicz, prof. Robert Wieczorek oraz prof. Przemysław Wiszewski.

Kandydaci spotkali się ze wspólnotą uniwersytecką na debacie wyborczej 3 czerwca 2022 r.; każdy przedstawił swój program i wizję rozwoju Uniwersytetu. Na koniec musieli zmierzyć się z niełatwymi pytaniami od pracowników, doktorantów i studentów. Debata miała miejsce na naszym Wydziale w budynku D, ale można było oglądać transmisję na żywo na kanale YouTube oraz na Facebooku.

Prof. Olkiewicz jest fizykiem specjalizującym się w metodach matematycznych fizyki, pełnił także funkcję dziekana Wydziału Fizyki i Astronomii oraz prorektora ds. ogólnych UWr. Swój program wyborczy oparł na rozwoju różnorodności kierunków badań i kształcenia przyszłej kadry naukowej, a także na wolności słowa i poglądów wszystkich osób związanych z naszą Alma Mater. Nie boi się krytycyzmu i w razie wszelkich niedogodności zaprasza do dialogu i komunikacji z władzami Uczelni: „Chcę czerpać siłę ze zbiorowej mądrości całej społeczności akademickiej, zarówno nauczycieli i studentów, jak też osób, które wspierają ich wysiłki. Jestem przekonany, że razem możemy uczynić naszą Uczelnię miejscem przyjaznym, zachęcającym do pracy i studiowania, miejscem, z którego jesteśmy dumni”. Pan Rektor zamierza także wprowadzić zmiany w zarządzaniu UWr. W wydziałowych radach będą zasiadać przedstawiciele bezpośrednio związani z danym wydziałem, gdyż oni wiedzą, jak funkcjonuje ich wydział. Wzmocnienie pozycji dziekanów to kolejny punkt programu, poruszono także kwestię wynagrodzeń: „Jest tradycją, że kandydaci obiecują studentom góry złota. Ja obiecuję aktualnie tylko trzy rzeczy: waloryzację budżetu o wysokość rocznej inflacji, wypracowanie rozwiązania prawnego pozwalającego na zwiększenie przychodów samorządu poprzez umożliwienie działalności gospodarczej, a także to, że będę dla mnie rzeczywistym partnerem”. Na koniec wystąpienia prof. Olkiewicz jeszcze raz podkreślił wagę badań naukowych i kształcenia: Rektor jest za zwiększeniem liczby doktorantów, za ułatwieniem odbywania stażów naukowych, czy za prowadzeniem projektów w celu zdobywania stopni naukowych. Zauważył także potrzebę zorganizowania nowatorskich i użytecznych społecznie kierunków kształcenia, np. biologii molekularnej, neurobiologii czy logopedii.

Życzymy Panu Profesorowi sukcesów i satysfakcji na nowym stanowisku!

Karina Sołtysiak

Pożegnanie Dziekana

Profesor Karol Kiczka został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Uroczyste wręczenie aktów odbyło się 6 czerwca 2022 r. W związku z tym prof. Kiczka nie będzie dłużej pełnił funkcji Dziekana WPAE.

Pracownicy nienaukowi zorganizowali skromne pożegnanie Pana Profesora w poniedziałek 13 czerwca. Kierownicy poszczególnych jednostek Wydziału w imieniu wszystkich pracowników złożyli podziękowania za lata współpracy (prof. Kiczka pełnił funkcję Dziekana już drugą kadencję, od 2016 r.) i wręczyli drobne upominki. Dziekan również wyraził wdzięczność za pomoc w kierowaniu Wydziałem, ponieważ uczelnia to nie tylko studenci, doktoranci i profesorowie – to także pracownicy administracji, bibliotekarze, informatycy i technicy, portierzy i osoby dbające o czystość budynków WPAE. „Bez was to wszystko by się rozsypało” – jak żartobliwie powiedział Dziekan. Wyraził też nadzieję, że będziemy równie pomocni, współpracując z jego następcą.

Uroczystość była krótka i skromna, ale przebiegła w miłej atmosferze.

Dziękujemy jeszcze raz Panu Profesorowi i życzymy sukcesów na nowej drodze zawodowej!

Karina Sołtysiak

Wybory Dziekana WPAE

W dniu 24 czerwca 2022 r. odbyło się spotkanie z kandydatem na Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii, które poprowadziła dr hab. Sylwia Jarosz-Żukowska, przewodnicząca Komisji Wyborczej WPAE. Kandydat prof. dr hab. Jacek Przygodzki przedstawił na nim swój program i odpowiedział na pytania członków społeczności akademickiej. W dniu 27 czerwca 2022 r. o godz. 10:00 w sali im. Unii Europejskiej odbyło się posiedzenie Kolegium Elektorów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii zwołane w celu wyboru Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii. Większością głosów został nim dr hab. Jacek Przygodzki, prof. UWr., który swoją funkcję zacznie sprawować po uprawomocnieniu wyborów. Profesor Jacek Przygodzki po ogłoszeniu wyników podziękował za zaufanie, jakim go obdarzono. Wyraził także chęć dalszej współpracy i obiecał utrzymywać wysoką pozycję Wydziału. Gratulujemy!

Odznaczenie Krajowej Izby Doradców Podatkowych dla Dziekana Karola Kiczki

Z przyjemnością informujemy, że były Dziekan naszego wydziału, prof. dr hab. Karol Kiczka, dnia 12 października 2021 r. został uhonorowany certyfikatem od Kapituły Dolnośląskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Wyróżnienie to otrzymał za wieloletnią współpracę z Dolnośląskim Oddziałem KIDP – za patronowanie Konkursowi wiedzy o podatkach, upowszechnianie wiedzy z tego zakresu oraz popularyzację zawodu doradcy podatkowego. Serdecznie gratulujemy.

Jak napisać książkę, którą opublikuje zachodnie wydawnictwo? Własnymi doświadczeniami dzieli się prof. Adam Sulikowski

Czy można podać gotową receptę na sukces... Przede wszystkim książkę należy pisać, mając na uwadze gust zachodniego odbiorcy i bazując na tamtejszej literaturze; w 90% powinno się cytować literaturę anglojęzyczną. Istotne jest wybranie tematu, dotyczącego dość lokalnej problematyki, ponieważ tylko na takim polu jesteśmy specjalistami.

Jeśli chodzi o kwestie czysto techniczne, to pracę pisałem po polsku, ponieważ nie władam angielskim na tyle perfekcyjnie, by nie mieć pewnych obiekcji. Za to wszystkie cytowane fragmenty angielskich prac oczywiście przywoływałem w oryginalnej wersji językowej, z myślą o tłumaczu. Preferowany jest styl „angielski”: naukowy, językowo wysublimowany, wręcz nudnawy, ale jednocześnie bogaty w anegdoty. Naturalnie, wtrącenia są jedynie elementem narracyjnym, lecz dla zachodnich czytelników stanowią istotną część publikacji. Książkę więc należy napisać od samego początku w stylu anglosaskim – inaczej niż przygotowując dzieło na polski rynek. Oczywiście, są elementy wspólne, obowiązkowe dla każdej publikacji naukowej, takie jak przypisy, bibliografia itp., lecz po pierwsze, musi być tego dużo mniej niż w Polsce – nie robi się przypisów na pół strony, tylko najwyżej dwa na stronę; po drugie, książka ma być narracyjną całością, opowieścią, a nie tak jak w polskich tekstach naukowych, gdzie dominuje styl bardziej kompilacyjny i trzeba zestawić wszystko, co dotychczas na dany temat napisano, dokładając jedną trzecią nowych informacji od siebie. Słowa Foucaulta są nadal istotne. Stwierdził kiedyś sarkastycznie, że aby zostać docenionym na Zachodzie, jedna trzecia książki musi być pretensjonalnym bełkotem. Trochę górnołotnego słownictwa, naukowego języka i sformułowań, stylu scjentystycznego też powinno się w książce znaleźć, lecz powinno być równoważone wspomnianymi anegdotami.

Książkę napisałem w ojczystym języku, później oddałem ją do tłumaczenia native speaker'owi Stephenowi Dersleyowi. Tylko rodowity Anglik albo Amerykanin mogą pracę przetłumaczyć w taki sposób, by została wydana na Zachodzie. Z całym szacunkiem dla zawodowych tłumaczy, ale ci pochodzący z innych krajów niż anglojęzyczne nie są w stanie przetłumaczyć tekstów w taki sposób, by brzmiały one „naturalnie”. Choć znają dobrze angielski, to z mojego doświadczenia wynika, że niestety tekst zawsze wychodzi nieco sztywno. Poprawnie, ale nie tak jak napisałby ktoś z tamtejszego środowiska naukowego. Zagraniczne wydawnictwa są pełne pracowników, którzy studiowali m.in. literaturę angielską, więc tekst dla tego pierwszego czytającego musi też być ciekawy literacko. Polecam *native speaker*ów tłumaczy i redaktorów. Angielszczyzna w pracy powinna być *native*, z pewnością zwiększy to szansę na wydanie naszej publikacji za granicą.

Ważnym krokiem jest stworzenie *book proposal*. Routledge było drugim angielskim wydawnictwem, do którego zgłosiłem się z propozycją wydania tej książki. Pierwszy *proposal* złożyłem w Edward Elgar Publishing i tam tekst został nie tyle odrzucony, co dostał cztery krytyczne recenzje. Nie były negatywne, ale zawierały zbyt wiele uwag, co sprowadzało się do tego, iż musiałbym napisać nową książkę. Zatem zgodnie z sugestią kolegi z Anglii, któremu wysłałem pracę do przeczytania, zdecydowałem się napisać do innego wydawnictwa. Według mojego znajomego ta książka po prostu nie nadawała się do opublikowania u Edwarda Elgara, bo to jest wydawnictwo tego typu, co np. C.H. Beck – czyli typowo prawnicze. Jestem filozofem prawa, więc książka, którą napisałem, była nie do końca zgodna z profilem wydawniczym tej firmy. Natomiast Routledge jest związany z szeroko pojętymi naukami społecznymi, humanistycznymi i dopiero tam przyjęli moją publikację, ponieważ pasowała do ich profilu. Zanim zatem wysłałem nasz *book proposal*, warto na to zwrócić uwagę. Byłem zaskoczony, że opinie na temat mojego tekstu tak bardzo różniły się od poprzednich – były bardzo dobre. Dostałem cztery recenzje, wszystkie bardzo pozytywne. Jedna z nich była zaledwie trzylinijkowa – recenzent wyraził zdanie, że to, co napisałem, jest lepsze niż to, co się na Zachodzie zwykle publikuje i trzeba to koniecznie wydać. Pozostałe były bardziej detaliczne, jedna np. odnosiła się do błędnej interpretacji słów Isaiaha Berlina. Odpowiedziałem na otrzymane recenzje, zwłaszcza na tę zawierającą wątki krytyczne (choć wciąż bardzo umiarkowane). Podjąłem dyskusję z recenzentem, tłumacząc, dlaczego moje rozumowanie nie było błędne – nie interpretacja była zła, ale to Berlin sam sobie zaprzeczył. Recenzent przyjął moją argumentację i następnym krokiem było już podpisanie

umowy. Warunki finansowe są dość korzystne, gdyż dostałem skromną – jak na warunki brytyjskie – zaliczkę (1200 funtów). Autor ma jeszcze udziały w każdym sprzedanym egzemplarzu swojego dzieła; w moim przypadku jest to 7,5%.

Angielskie wydawnictwa najpierw przygotowują książki w twardej oprawie – są zazwyczaj drogie i z tego względu kupowane głównie przez biblioteki. Po pół roku wypuszczana jest forma elektroniczna równoległe z *paperback*, czyli miękką oprawą. Wtedy już książka musi się wypromować na rynku, zainteresować czytelnika na tyle, żeby ją kupić.

Jaka jest droga sukcesu? Nie sędzę, żeby wydali książkę komuś, kto byłby całkowicie anonimowy na Zachodzie. Wcześniejsze kontakty z zagranicznym gronem specjalistów w naszej dziedzinie z pewnością mają pozytywny wpływ na postrzeganie autora i jego pracy.

Już wcześniej publikowałem artykuły w tamtejszych czasopismach, chociaż związanych z Europą Środkowowschodnią, np. „Review of Central and East European Law” czy „Law Review”. Miałem grant przez trzy lata, jeździłem zatem na każdą możliwą europejską konferencję. Nawiązywałem kontakty, wymieniałem poglądy i wdawałem się w dyskusję, dzięki czemu moje nazwisko nie pozostało anonimowe i sędzę, że to jeden z podstawowych sposobów dojścia do zachodniego rynku.

Jeśli chodzi o poziom merytoryczny, nie uważam, żeby to była moja najwybitniejsza monografia, po polsku napisałem prace dużo bardziej wartościowe. Tak jak wspomniałem na początku – wysyłając tekst do angielskiego wydawnictwa, należy go okraszyć anegdotami, co moim zdaniem spłyca wagę przedstawianego problemu. Tamtejsza nauka nie jest na niebotycznym poziomie, polska jest równie dobra. Nie należy się bać ani popadać w kompleksy, że nasza wiedza nie dorówna angielskiej myśli naukowej; trzeba odważnie napisać coś w anglosaskim stylu, podjąć próbę. Powinniśmy się jednak do tego odpowiednio przygotować: przeczytać kilka tamtejszych monografii, zobaczyć jak to wygląda, w jaki sposób się pisze; zebrać i przejrzeć angielską literaturę... Czytać literaturę anglojęzyczną, najlepiej w oryginale. Żeby dać przykład, o czym mówię: założyłem newslettery na różne czasopisma typu „New York Times” – jest w nim kącik literatury i można zaznaczyć dziedzinę, która nas interesuje. W moim przypadku było to prawo oraz nauki humanistyczne. Otrzymuję teraz informacje, jeśli wydawane jest coś ciekawego, i wtedy zaznaczam, co koniecznie powinienem przeczytać. Oczywiście, nie czytam wszystkiego, ale przynajmniej mam rozeznanie na zagranicznym rynku i nikt mi nie zarzuci, że opieram się na już dawno nieaktualnej literaturze.

Jak zgłasza się do wydawnictwa? Zazwyczaj wymogi podaje wydawca na swojej stronie. **Book proposal** najlepiej pobrać bezpośrednio ze strony oficyny – wykorzystałem wzór z Edward Elgar Publishing, w którym było dokładnie opisane, co trzeba zamieścić: streszczenie książki; do kogo może być kierowana, czyli potencjalny rynek; jakich słów kluczowych dotyczy (słowa-klucze są bardzo ważne, najlepiej przygotować siedem-osiem; nie mogą być ogólne, tylko bardzo konkretne, żeby trafiły od razu do dedykowanego odbiorcy, np. filozofów prawa). W **proposal**u należy też poinformować o swoich najważniejszych publikacjach, chwalić się tym, co się wydało na Zachodzie – wspomniałem więc, że jest to moja druga książka tam wydana. Trzeba także trafić na odpowiedni moment z wydaniem dzieła na dany temat. Moja książka dotyczy przewrotu postliberalnego u nas, w Polsce, ale przede wszystkim za obecny kryzys wini liberalizm i neoliberalne zmiany. Pisałem z perspektywy umiarkowanie marksistowskiej, że to, co się dzieje, po prostu było wynikiem pewnego kumulowania elektoratu, który był niezadowolony z liberalnych rządów. Jestem filozofem prawa, dlatego odniosłem to również do innych elementów filozoficznych, czyli pokazałem, ile tam jest wątków faszystowskich lub innych, na ile dyskurs Orbana-Kaczyńskiego jest oryginalny filozoficznie itp. Ten temat jest w tej chwili szeroko komentowany, obecny w mediach i literaturze – a więc jest dobry moment, aby o tym pisać. Dosłownie dzień wcześniej otrzymałem od wydawcy maila z prośbą, żeby dopisać jeszcze kawałek rozdziału o wojnie w Ukrainie i jak to wpłynie na sytuację w Polsce.

Czyli nasza praca musi poruszać współczesną problematykę, bieżące sprawy. Książka od samego początku musi być przeznaczona na angielski rynek. Natomiast uważam, że jako autorzy zagraniczni powinniśmy pisać o tym, co się dzieje w naszej ojczyźnie, u nas. Nie mamy żadnych szans, by przeniknąć do mainstreamu, zachodniego dyskursu i to jest absolutnie zrozumiałe. To, co wydałem, dalej jest w pewnym sensie tematem peryferyjnym, nawet podtytuł książki brzmi: „from the perspective

of semi-perifery”, czyli „z perspektywy półperyferii”, ale takie książki też muszą się tam ukazać, są traktowane jako wiedza o tym, co się dzieje w innych krajach. Tak bym doradzał: nie próbować pisać o tym samym, co tamtejsi badacze; my, ludzie stąd, powinniśmy skupić się na tworzeniu tekstów o wydarzeniach, które mają miejsce u nas, ale jednocześnie spełniając wymogi prac anglojęzycznych. Przede wszystkim należy pokazać, że wszelkie znaczące prace anglojęzyczne przeczytaliśmy, że potrafimy ująć to, co dzieje się tutaj, w brytyjskich kategoriach. Przy okazji można wpleść parę interesujących polskich akcentów i ciekawostek, zaintrygować tym, co dzieje się w naszym kraju. Zareklamowałem w mojej książce ś.p. prof. Artura Kozaka, który dla mojego pokolenia był jedną z najwybitniejszych postaci w katedrze na wydziale, ale żył w takich czasach, że nikt od nas w Europie Zachodniej nie publikował. Umieściłem parę cytatów z jego tekstów, takich, które wydawały mi się godne uwagi, i okazało się, że spojrzenie na pewne zagadnienia prezentowane przez prof. Kozaka jest dla Anglików czymś nowym. Wydawca nawet poinformował mnie, że o jego filozofii prawa dobrze byłoby napisać dodatkowo artykuł albo nawet skromną książkę. Trzeba więc znaleźć temat, który jednocześnie zacieka i będzie wystarczająco zrozumiały poza granicami Polski.

Jako filozof prawa mam szerokie pole do badań, mogę pisać na tematy wspólne i zrozumiałe na arenie międzynarodowej. Natomiast komuś, kto specjalizuje się w dziedzinie *stricto* przypisanej do prawa konkretnego kraju, np. zajmuje się prawem budowlanym czy jest cywilistą, będzie trudno taką problematykę przedstawić w taki sposób, żeby zachodni czytelnik ją zrozumiał, nie mówiąc o tym, żeby się nią zainteresował; wszystkie orzeczenia, które można wytłumaczyć w języku etnicznym, nie będą zrozumiałe dla nikogo posługującego się innym językiem, chociażby przez wzgląd na różnice w prawie obowiązującym w jego kraju. Moje rady nie będą radami dla dogmatyków.

W tej chwili wzorem jest dla nas świat anglosaski, wystarczy spojrzeć na punktację czasopism. „Buffalo Law Review”, gdzie pisze się o polityce regulacji rynku buraka cukrowego w Stanach Zjednoczonych, jest dużo wyżej punktowane niż inne wartościowe czasopisma – i to nie tylko polskie. Nie przebijemy głową muru! Myślę więc, że trzeba pisać na ich warunkach: o tym, co dzieje się tu, ale w ich języku i w zgodzie z tamtejszymi wytycznymi; znaleźć niszę i próbować zainteresować swoją pracą. Wróć też do najważniejszej rzeczy: kontaktów, przynajmniej elementarnych, żeby nie być anonimowym, jeździć na konferencje i wygłaszać referaty, nawiązywać kontakty w kuluarach. Trzeba pisać pod zachodniego odbiorcę, trochę na marginesie swojej pracy naukowej.

Zapowiedzi mojej książki jeszcze nie ma, ale najprawdopodobniej we wrześniu zostanie opublikowana.

Zainteresowanych opublikowaniem książki w wydawnictwie Routledge zachęcam do odwiedzenia strony, gdzie podane są wszystkie niezbędne informacje: <https://www.routledge.com/our-customers/authors/why-publish-with-us>.

Adam Sulikowski

Doktor Katarzyna Parchimowicz otrzymała stypendium START 2022!

W maju Fundacja na rzecz Nauki Polskiej ogłosiła wyniki konkursu START 2022, w ramach którego nagrodzonych zostało 100 wybitnych młodych naukowców. Wśród nagrodzonych znalazła się dr Katarzyna Parchimowicz, LL.M.

Ten najstarszy program stypendialny w Polsce ma na celu wsparcie wybitnych młodych uczonych. Nagrodą jest stypendium w wysokości 28 tys. złotych. Nagrodzone osoby zostały wybrane w ramach wieloetapowego konkursu, opartego na ocenie jakości ich dotychczasowego dorobku.

Katarzyna Parchimowicz jest doktorem nauk prawnych oraz adiunktką w Inkubatorze Doskonałości Naukowej – Digital Justice, działającym na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Ranking wydziałów prawa – jesteśmy w ścisłej czołówce!

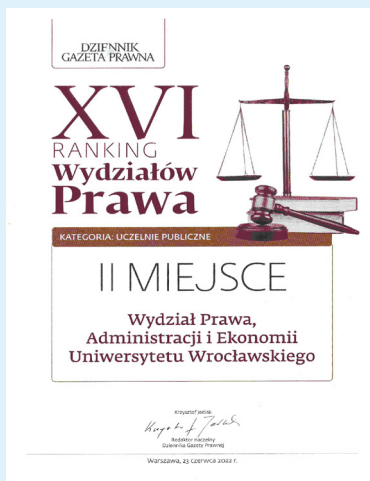
Co roku „Dziennik Gazeta Prawna” oraz „Rzeczpospolita” organizują prestiżowe konkursy na najlepszy wydział prawa.

W plebiscytach punktowanych jest kilka kategorii. Obie instytucje oceniają potencjał naukowy i kadre, czyli m.in. posiadaną aktualnie kategorię naukową, liczbę nowoprzyjętych pracowników, liczbę grantów badawczych, liczbę publikacji naukowych oraz ilu pracowników otrzymało awanse naukowe (tytuł doktora, habilitacja, profesura). Drugim ważnym czynnikiem jest jakość kształcenia – możliwość nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego, możliwość udostępniania książek online, dostępność lektoratów, liczba kół naukowych i stowarzyszeń, uczestnictwo w olimpiadach, liczba

organizowanych konferencji itp. Monitorowane są także losy absolwentów danego wydziału (np. odsetek bezrobocia i wskaźnik zarobków) oraz zdawalność na aplikację prawniczą. „Dziennik Gazeta Prawna” i „Rzeczpospolita” oceniają też współpracę z zagranicą, czyli możliwość prowadzenia studiów w języku angielskim oraz liczbę studentów innych krajów, a także zdawalność egzaminów z języka obcego.

Ten rok jest dla naszego Wydziału wyjątkowy – zarówno w rankingu „Dziennika Gazety Prawnej”, jak i „Rzeczpospolitej” jesteśmy na podium.

W XVI edycji tego wydarzenia „Dziennika Gazety Prawnej” zajęliśmy II miejsce, zdobywając 100,4 pkt. Tyle samo punktów uzyskał Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, trafiając ex aequo na II miejsce. Jest to znakomity sukces naszego Wydziału, gdyż w porównaniu z poprzednim rokiem awansowaliśmy o dwie pozycje. Pierwsze zaszczytne miejsce zajął Uniwersytet Jagielloński, a trzecie – Uniwersytet Adama Mickiewicza.

W XI Rankingu „Rzeczpospolitej” zajęliśmy III miejsce (21,7 pkt) – wyprzedził nas Uniwersytet Jagielloński (26,4 pkt) oraz Warszawski (25,6 pkt). „Rzeczpospolita” oceniała także poradnie prawne działające na uczelniach – mamy jedną z lepiej prowadzonych poradni: II miejsce według rankingu.

Konkurencja była duża, a ostatnie lata nie były łatwym okresem. Z początkiem roku akademickiego 2018/2019 diametralnie zmieniły się przepisy funkcjonowania szkół wyższych, co było nie lada wyzwaniem zarówno organizacyjnym, jak i kadrowym. Niespełna dwa lata później wybuchła pandemia Covid-19 – uczelnie musiały dostosować się do panującego reżimu sanitarnego. Natomiast w lutym 2022 r. wybuchła wojna w Ukrainie, co skutkowało falą uchodźców, wśród których znaleźli się także młodzi Ukraińcy, którzy chcieliby rozpocząć bądź kontynuować

studia w naszym kraju. Rankingi potwierdzają, które uczelnie najlepiej poradziły sobie ze zmianami. Nasz Wydział należy do ścisłego grona uczelni kształcących najlepszych prawników.

Serdecznie gratulujemy wszystkim naszym pracownikom (naukowym i nienaukowym), doktorantom oraz studentom i dziękujemy za ich pracę i starania, by nasz Wydział był coraz lepszy.

Karina Sołtysiak

XX Wrocławskie Sympozjum Badań Pisma (Dokumentów)

W dniach 9–10 czerwca 2022 r. odbyło się jubileuszowe XX Wrocławskie Sympozjum Badań Pisma, które organizuje Katedra Kryminalistyki WPAE. Sympozjum zrzesza ośrodki nie tylko akademickie, ale także instytucje pozauniwersyteckie, np. Instytut Ekspertyz Sądowych im. Jana Sehna w Krakowie, Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji w Warszawie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komenda Głównej Policji czy Narodowy Bank Polski. Mecenasem Sympozjum od wielu lat jest Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych (PWPW), której przedstawiciele również w tym roku pojawili się na konferencji.

Tematyka tegorocznego Sympozjum obejmowała takie zagadnienia jak: nowe metody badań dokumentów, innowacyjne rozwiązania technologiczne w dziedzinie druków zabezpieczonych, współczesne tendencje rozwoju badań pisma ręcznego i dokumentów, psychologia i patologia pisma, badania testamentów, badania biometrycznych podpisów elektronicznych i wiele innych pokrewnych kwestii.

Spotkanie otworzył dr Rafał Cieśla. Zaczął od powitania gości, szczególnie: Prezesa PWPW pana Macieja Biernata, Doradcy Zarządu ds. Szkoleń i Ekspertyz pani Aleksandry Gryniewicz, p.o. rektora prof. Jana Sobczyka, Prodziekana WPAE prof. Jacka Przygodzkiego, a także naukowców, ekspertów, sędziów, prokuratorów, studentów i doktorantów oraz wszystkich zaangażowanych w tegoroczną konferencję.

Sympozjum odbyło się w formie hybrydowej, w związku z tym prelegenci, którzy nie mogli przyjechać do Wrocławia, uczestniczyli w tym wydarzeniu w formie online. Na sali znajdowali się goście m.in. z Malezji, Brazylii, Indii, RPA, Rumunii, Słowacji, Łotwy, Włoch czy ze Szwajcarii.

Warto zaznaczyć, że niewiele jest imprez naukowych o tematyce badań nad pismem i dokumentami. Wrocławskie Sympozjum jest organizowane co 2 lata od 1982 r., a jego pomysłodawcą był nieodżałowanej pamięci prof. Zdzisław Kegel, zmarły w lutym tego roku, o którym dr R. Cieśla przypomniał zgromadzonym uczestnikom na wstępie obrad. Przedstawił drogę życiową i karierę naukową Profesora i omówił jego nieoceniony wkład w rozwój współczesnej kryminalistyki, w szczególności badania nad pismem ręcznym. Pamięć Profesora uczczono minutą ciszy.

Następnie dr R. Cieśla poprosił o zabranie głosu p.o. rektora prof. J. Sobczyka, który w kilku zdaniach wyraził radość i dumę, że tak wyjątkowe spotkania mają miejsce na naszej Uczelni, i życzył owocnych obrad. W imieniu władz WPAE wystąpił prof. J. Przygodzki – przypomniał poprzednią edycję konferencji (w 2020 r.), która niestety z powodu pandemii odbyła się w formie zdalnej. W tym roku na szczęście większość zaproszonych gości mogła bezpośrednio uczestniczyć w tym doniosłym wydarzeniu. Pan Prodzikan również wspominał o prof. Z. Kegli i oznajmił, że budynek D WPAE, który powstał właśnie z inicjatywy Z. Kegli, będzie nosił jego imię.

Przed rozpoczęciem naukowej części obrad głos zabrali także przedstawiciele PWPW – M. Biernat oraz A. Gryniewicz. Podkreślili ważność konferencji jako źródła wiedzy o papierach wartościowych oraz jako pobudkę do szkoleń w zakresie bezpieczeństwa, weryfikacji i autentyczności dokumentów. Pani A. Gryniewicz zauważyła, że motto naszego Uniwersytetu „Dobrze wiedzieć więcej” idealnie oddaje to, co chce osiągnąć Sympozjum.

Po tym uroczystym otwarciu nastąpiła I część naukowa, a rozpoczął ją swoim wykładem „Fałszerstwo, którego nie było – nowe badania pisma Chopina”. prof. Tadeusz Tomaszewski z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego.

Referaty uczestników zostaną zebrane i wydane w formie materiałów pokonferencyjnych lub w postaci monografii naukowej, jak w przypadku poprzedniej XIX edycji Sympozjum – jej pokłosiem jest wydana w 2021 r. książka pod redakcją dr. R. Cieśli *Współczesne wyzwania wobec badań dokumentów*.

Karina Sołtysiak
Zdjęcia: Dominika Hull

Noblistka doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Wrocławskiego!

Polska noblistka, Olga Tokarczuk, została doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Wrocławskiego. Od dwóch lat na uczelni działa Akademickie Centrum Badań Twórczości Tokarczuk Ex-Centrum, a sama pisarka ma być także tutorką niektórych studentów. Tokarczuk miała otrzymać honorowy doktorat Uniwersytetu Wrocławskiego już w listopadzie ubiegłego roku, jednak z powodu drobnej niedyspozycji Noblistki uroczystość trzeba było odłożyć. Przełożono ją na 1 czerwca – dzień premiery najnowszej książki jej autorstwa, *Empuzjonu*. Nagrania z uroczystości, m.in. przemówienia prof. Arkadiusza Lewickiego, dziekana Wydziału Filologicznego, p.o. rektora UWr prof. Jana Sobczyka oraz samej Olgi Tokarczuk, a także film z momentu wręczenia doktoratu honorowego można znaleźć na stronie: <https://uni.wroc.pl/doktorat-honorowy-olgi-tokarczuk-transmisja-on-line/>.

Relacje między prawem UE a prawem państw członkowskich z perspektywy prawa niemieckiego i polskiego

Polsko-niemiecka debata dotycząca relacji prawa UE i prawa państw członkowskich odbyła się na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii 11 kwietnia 2022 r. i zorganizowana została przez działającą na WPAE Szkołę Prawa Niemieckiego we współpracy z Saksońskim Ministerstwem Sprawiedliwości, Demokracji, Europy i Równego Traktowania reprezentowanym przez Biuro Saksonii we Wrocławiu przy wsparciu Niemiecko-Polskiego Stowarzyszenia Sędziów w Dreźnie oraz Niemiecko-Polskiego Stowarzyszenia Prawników w Berlinie. Debata miała formę hybrydową, a uczestniczyło w niej ponad 80 osób – obok pracowników naukowych i studentów WPAE udział wzięli także pracownicy i studenci innych uniwersytetów w Polsce i w Niemczech, jak również polscy i niemieccy sędziowie, adwokaci i prokuratorzy (m.in. reprezentujący Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia).

Jako referenci wystąpili dr Ulrich Maidowski – sędzia niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego oraz prof. Agnieszka Frąckowiak-Adamska i prof. Artur Kozłowski – oboje z Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego na WPAE.

Debatę natomiast otworzyła dr Agnieszka Malicka – dyrektor Szkoły Prawa Niemieckiego, która powitała wszystkich uczestników i krótko wprowadziła w tematykę debaty.

Już w 1964 r. Europejski Trybunał Sprawiedliwości (ETS) w orzeczeniu w sprawie Costa/ENEL stwierdził, że prawo Unii musi mieć pierwszeństwo stosowania przed wszystkimi krajowymi normami prawnymi, w tym krajowym prawem konstytucyjnym. Ten prymat stosowania prawa europejskiego jest dziś powszechnie uznawany. Niemniej jednak wielokrotnie zdarzało się, że sądy krajowe próbowały wprowadzać ograniczenia tej zasady – przede wszystkim niemiecki Federalny Trybunał Konstytucyjny, ale także na przykład włoski Trybunał Konstytucyjny, który od lat 70. ubiegłego wieku wielokrotnie zgłaszał nowe zastrzeżenia co do prawa ETS do podejmowania ostatecznych decyzji. Ostatnio poruszenie wywołały orzeczenie niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego z 5 maja 2020 r. oraz stanowisko polskiego Trybunału Konstytucyjnego z 7 października 2021 r. Komisja Europejska wszczęła postępowanie w sprawie naruszenia przepisów zarówno przeciwko Polsce, jak i Niemcom. W tym kontekście pojawia się pytanie, jakie różnice lub podobieństwa istnieją między orzeczeniami polskiego Trybunału Konstytucyjnego a orzecznictwem Federalnego Trybunału Konstytucyjnego, w szczególności wyrokiem PSPP z 5 maja 2020 r.

Orzeczenia te stały się podstawą do prezentacji i dyskusji prelegentów i uczestników polsko-niemieckiej debaty.

Uczestników debaty powitał następnie pan Thomas Guddat – dyrektor Biura Saksonii we Wrocławiu, który w swoim przemówieniu dodatkowo zwrócił uwagę na aktualność i znaczenie tego tematu zarówno dla Niemiec, jak i Polski. Następnie głos zabrala Saksońska Minister Sprawiedliwości, Demokracji, Europy i Równego Traktowania, pani Katja Meier, która podkreślała m.in., jaką istotną rolę odgrywa zasada praworządności i jak ważne jest poznanie historii prawa i konstytucji państw członkowskich UE i ich współpraca, także naukowa, dla wzajemnego zrozumienia i dla rozstrzygania ewentualnych sporów. W imieniu władz WPAE referentów i uczestników powitał prodziekan ds. badań naukowych i współpracy międzynarodowej, prof. Bartłomiej Krzan.

Po otwarciu obrad moderację przejął pan Thomas Guddat. Jako pierwszy głos zabrał dr Ulrich Maidowski. W swoim wystąpieniu „Orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie PSPP: kontrola *ultra vires* jako sposób na wzmocnienie ETS. Czy może istnieć *dialogue des juges* bez »ostatniego słowa«?» omówił orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego z 5 maja 2020 r. w sprawie programu PSPP Europejskiego Banku Centralnego i powiązał je z kontrolą *ultra vires* jako sposobem

wzmocnienia ETS. W ten sposób postawił pytanie: czy może istnieć *dialogue des juges* bez „ostatniego słowa”? Dr Maidowski podkreślił, że zrozumienie tej decyzji jest możliwe tylko wtedy, gdy uwzględni się także wieloletnie orzecznictwo Federalnego Trybunału Konstytucyjnego, a tym samym odpowie się na pytanie o dwa ważne fundamenty, a mianowicie o sposób pojmowania demokracji i rządów prawa, stanowiący podstawy niemieckiej Ustawy Zasadniczej (Grundgesetz) oraz o stosunek Niemiec do UE. Zwrócił przy tym uwagę na szczególnie rolę, jaką w zagwarantowaniu praworządności odgrywa skuteczna kontrola władzy przez niezależne, bezstronne i kompetentne sądy. Zdaniem dr. Maidowskiego przy ocenie praworządności należy także zastanowić się nad odpowiedzią na pytanie: kto kontroluje kontrolerów? Omawiając relacje Niemiec z UE, wspominał, że są one oparte na postanowieniach traktatu prawa międzynarodowego, który – według utrwalonego orzecznictwa Federalnego Trybunału Konstytucyjnego – jest w pełni zgodny z niemieckim prawem konstytucyjnym.

Analizowane przez dr. Maidowskiego orzeczenie było konsekwencją skarg, które wpłynęły do Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w 2015 r. Skarżący podnosili w nich, że Niemiecki Bank Federalny (Deutsche Bundesbank) nie powinien uczestniczyć w programie PSPP EBC. Uzasadniali je, twierdząc, że program nie należy do polityki monetarnej, lecz do polityki gospodarczej, a zatem wykracza poza kompetencje Unii Europejskiej. W 2017 r. Federalny Trybunał Konstytucyjny skierował do ETS pytania dotyczące interpretacji odpowiednich przepisów prawa UE. Odpowiedź ETS nadeszła pod koniec 2018 r.: „Federalny Trybunał Konstytucyjny zakwalifikował tę decyzję częściowo – w odniesieniu do odpowiedzi na drugie z postawionych pytań – jako akt *ultra vires* i w związku z tym sam bez powiązania z ustaleniami ETS dokonał zbadania programu PSPP i stwierdził, że pełne i kompleksowe zbadanie nie jest możliwe, ponieważ nie można było ustalić, czy EBC przeprowadził test proporcjonalności, do którego wykonania był zobowiązany” – stwierdził dr Maidowski. („Diese Entscheidung hat das BVerfG teilweise - hinsichtlich der Antwort auf 2 der gestellten Fragen - als Ultra-vires-Akt eingestuft und deshalb das PSPP-Programm selbst, ohne Bindung an die Feststellungen des EuGH, überprüft und dabei festgestellt, dass eine sinnvolle und umfassende Prüfung nicht möglich sei, weil nicht erkennbar sei, dass die EZB die auch für sie verpflichtende Verhältnismäßigkeitsprüfung vorgenommen hat“).

Orzeczenie PSPP znalazło w Niemczech zarówno wielu krytyków, jak i zwolenników, a w Polsce spotkało się z bardzo pozytywną reakcją polskiego rządu.

Wystąpienie prof. Agnieszki Frąckowiak-Adamskiej nosiło tytuł „Stanowisko polskiego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 3/21: kontrola *ultra vires* jako potwierdzenie pozycji Trybunału Konstytucyjnego jako sądu ostatniego słowa”. Trybunał Konstytucyjny wydał swoje stanowisko 7 października 2021 r. w sprawie K 3/21, wszczętej na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Odnosiła się ona do kwestii kontroli *ultra vires* jako potwierdzenia pozycji Trybunału Konstytucyjnego jako sądu ostat-

niego słowa. Polski Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 1 ust. 1 i 2 TUE w powiązaniu z art. 4 ust. 3 TUE, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz art. 19 ust. 1 akapit drugi i art. 2 TUE są w pewnym zakresie niezgodne z niektórymi przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Prof. Frąckowiak-Adamska wskazała na liczne tzw. reformy systemu sądownictwa wdrażane przez partię rządzącą od 2015 r., które miały ogromny wpływ na stan praworządności w Polsce. Zmiany te dotyczyły Trybunału Konstytucyjnego, w którym po reformie z 2015 r. trzy miejsca zostały obsadzone podwójnie: Krajowej Rady Sądownictwa, która m.in. decyduje o powoływaniu sędziów (na podstawie jej decyzji powołano już ponad 2000 nowych sędziów), Sądu Najwyższego, w którym m.in. utworzono nowe izby: Izbę Dyscyplinarną oraz Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. W szczególności istnienie Izby Dyscyplinarnej i procedury dyscyplinarnej stało się podstawą sporów Polski z UE. Ich skutkiem jest wszczęte już w 2017 r. przez UE postępowanie przeciwko Polsce na podstawie art. 7 TUE. W 2018 r. do ETS skierowane zostały pytania prejudycjalne, a do wydanych przez ETS orzeczeń Polska nadal się nie zastosowała. ETS uznał w nich, że działalność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego jest niezgodna z unijnymi zasadami dotyczącymi niezależności i bezstronności sądownictwa. Sytuację tę dodatkowo pogorszyło stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wydane 7 października 2021 r., w którym zakwestionowano nadrzędność prawa UE. Dnia 27 października 2021 r. ETS nałożył na Polskę karę pieniężną w wysokości miliona euro dziennie, powołując się na wcześniejszą odmowę wykonania przez Polskę orzeczeń w sprawie kontrowersyjnych reform sądownictwa. W swoim „orzeczeniu” Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że nie ma potrzeby kierowania pytań prejudycjalnych do ETS, ponieważ Trybunał Konstytucyjny jest sądem ostatecznego słowa w przypadku oceny zgodności wszystkich norm prawnych, w tym norm prawa unijnego, z Konstytucją RP. Trybunał Konstytucyjny podkreślił również nadrzędność Konstytucji RP jako gwarancji suwerenności Polski i wskazał, że problematyczne jest wyznaczanie konstytucyjnych granic dla przepisu wynikającego z art. 1 akapit drugi TUE, zgodnie z którym Traktat o UE wyznacza nowy etap w procesie tworzenia coraz ściślejszego związku między narodami Europy. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego Unia Europejska musi wykonywać powierzone jej kompetencje z poszanowaniem tożsamości narodowej i tożsamości konstytucyjnej państw członkowskich. Można zatem stwierdzić, że Trybunał Konstytucyjny stał się dla obecnej władzy „instancją odwoławczą” od decyzji ETPC czy TSUE i sam działa *ultra vires*.

Prof. Artur Kozłowski w swoim wystąpieniu „Sąd »ostatniego słowa« – perspektywa prawa międzynarodowego” rozpatrywał problem sądu „ostatniego słowa” oraz relacji prawa unijnego i prawa państw członkowskich z perspektywy prawa międzynarodowego, w szczególności w odniesieniu do obowiązującej w prawie międzynarodowym zasady *pacta sunt servanda*. Zgodnie z nią umowa międzynarodowa wiąże jej strony i musi być przez nie wykonywana w dobrej wierze, a strona umowy nie może powoływać się na swoje prawo wewnętrzne, aby usprawiedliwić niewykonanie umowy. Te zobowiązania państw wynikają z Konwencji Wiedeńskiej o prawie traktatów (1969 r.) oraz z Projektu Deklaracji o prawach i obowiązkach państw (1949 r.). Prof. Kozłowski podał kilka przykładów orzeczeń sądów krajowych które odwoływały się do tej zasady (wyrok holenderskiego Sądu Najwyższego w sprawie Holandia v. Urgenda z 20 grudnia 2019 r., wyrok niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie Weiss z 5 maja 2020 r., wyrok włoskiego Trybunału Konstytucyjnego nr 238/2014 z 20 października 2014 r. na tle wyroku Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z 2012 r. w sprawie Niemcy przeciwko Włochom, orzeczenia polskiego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 3/2021 z 7 października 2021 r. czy wyroku rosyjskiego Sądu Konstytucyjnego nr 12-P/2016 z 16 kwietnia 2016 r.). We wnioskach prof. Kozłowski stwierdził

Prof. Kozłowski podał kilka przykładów orzeczeń sądów krajowych które odwoływały się do tej zasady (wyrok holenderskiego Sądu Najwyższego w sprawie Holandia v. Urgenda z 20 grudnia 2019 r., wyrok niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie Weiss z 5 maja 2020 r., wyrok włoskiego Trybunału Konstytucyjnego nr 238/2014 z 20 października 2014 r. na tle wyroku Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z 2012 r. w sprawie Niemcy przeciwko Włochom, orzeczenia polskiego Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 3/2021 z 7 października 2021 r. czy wyroku rosyjskiego Sądu Konstytucyjnego nr 12-P/2016 z 16 kwietnia 2016 r.). We wnioskach prof. Kozłowski stwierdził

między innymi, że zmiana charakteru zasady *pacta sunt servanda* wymagałaby zmiany paradygmatu w prawie międzynarodowym. Co więcej, postrzeganie roli sądu krajowego jako sądu „ostatniego słowa” w ramach porządku prawnego, wynikającego z zasady *pacta sunt servanda*, stanowi naruszenie zobowiązania międzynarodowego i powoduje odpowiedzialność na gruncie prawa międzynarodowego. Podkreślił również, że zgodnie z prawem międzynarodowym każde państwo ponosi odpowiedzialność za działania swoich organów sądowych, w tym za działania *ultra vires*, oraz że wprowadzenie odpowiedzialności za naruszenie obowiązku wynikającego z zasady *pacta sunt servanda* nie zwalnia państwa z dalszego wypełniania tego obowiązku.

Po prezentacjach i odpowiedzeniu przez referentów na zadawane przez uczestników pytania organizatorzy dokonali krótkiego podsumowania i zamknęli debatę. Chociaż zaplanowana na jesień 2020 r. debata musiała zostać przesunięta o dwa lata ze względu na wynikające z pandemii Covid-19 ograniczenia, okazało się, że poruszane w niej problemy nie straciły na swojej aktualności i ważności.

Agnieszka Malicka

zdjęcia: Agata Władyczka, Agnieszka Malicka

Erasmus+ w Wilnie i Kownie

W pierwszej dekadzie maja 2022 r. dwoje bibliotekarzy z WPAE Uniwersytetu Wrocławskiego uczestniczyło w wyjeździe szkoleniowym do Biblioteki Litewskiej Akademii Nauk im. Wróblewskich w Wilnie. Bibliotekę Wróblewskich założył w 1912 r. wileński prawnik, adwokat i znany bibliofil Tadeusz Wróblewski. W 1926 r. została upaństwowiona, od 1930 r. w jej gmachu znalazł swoją siedzibę Instytut Naukowo-Badawczy Europy Wschodniej oraz Szkoła Nauk Politycznych (wśród pracowników Instytutu odnajdujemy m.in.: Witolda Staniewicza, Stefana Ehrenkreutza, Stanisława Swianiewicza, Wiktora Sukiennickiego, Władysława Wielhorskiego oraz Seweryna Wystoucha).

Biblioteka Wróblewskich kolekcjonuje przede wszystkim materiały związane z historią Litwy, Wilna i Wileńszczyzny oraz państw sąsiednich – Polski, Białorusi czy Rosji – a także posiada unikalne dokumenty dotyczące zanikającej już społeczności karańskiej. Specjalizuje się w gromadzeniu starych druków (ok. 500 tys. egzemplarzy) i rękopisów – ma największą kolekcję rękopisów na pergaminie wśród krajów bałtyckich. Cały księgozbiór liczy ponad 3,7 mln woluminów. W zbiorach instytucji znajdują się również grafiki, stare fotografie, dager- i ambrotypy. Biblioteka zapewnia dostęp do licencjonowanych baz danych zarówno litewskich, jak i zagranicznych oraz baz utworzonych w tej naukowej placówce (m.in.: bibliografia historii Litwy, językoznawstwo litewskie, publikacje o bibliotece).

W czasie naszej wizyty mieliśmy okazję obejrzeć najcenniejsze zabytki piśmiennicze gromadzone w instytucji, niektóre z nich były prezentowane na wystawie „Od kamienia do kodeksu” w holu głównym Biblioteki.

Przy okazji szkolenia mieliśmy możliwość odwiedzenia Centrum Komunikacji i Informacji Naukowej Biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego. Biblioteka jest ulokowana w trzech połączonych budynkach na przedmieściach Wilna na terenie kampusu Saulėtekio, gdzie również znajduje się Wydział Prawa Uniwersytetu Wileńskiego. Podczas praktyki był czas na odkrywanie nieznanych zaułków Wilna, udało się także odwiedzić Kowno – Europejską Stolicę Kultury 2022.

Kowno jest drugim co do wielkości miastem w tym kraju. Wielu ceni je sobie bardziej niż Wilno i nie w tym dziwnego – Kowno oferuje bogatą ofertę kulturową, jest centrum modernizmu i nietuzinkowych atrakcji turystycznych, a w 2015 r. trafiło do Sieci Miast Kreatywnych w dziedzinie designu. Trudno powiedzieć, że jest przepiękne czy reprezentacyjne, ale jest interesujące i dzięki swojej oryginalności zostało wybrane w tym roku Europejską Stolicą Kultury. Najważniejsze zabytki można zobaczyć w kilka godzin – nie jest to duże miasto, więc wszędzie można dostać się pieszo w stosunkowo krótkim czasie.

Pierwszym i najważniejszym punktem wizyty w nadniemeńskim grodzie był Uniwersytet Witolda Wielkiego (VDU), a konkretnie Biblioteka im. Leonidasas Donskisa. Jest to placówka nowoczesna, przestronna i pełna światła. Jej księgozbiór w otwartym dostępie liczy ponad 30 tys. egzemplarzy publikacji drukowanych, dotyczących ekonomii, zarządzania, informatyki oraz nauk politycznych. Książki można czytać na miejscu lub wypożyczać – dzięki samoobsługowemu systemowi wypożyczenia i zwrotu publikacji. W czytelnicy znajduje się 150 miejsc pracy dla czytelników, 5 indywidualnych wydzielonych pokoi, które można zarezerwować, oraz stanowiska dla osób niepełnosprawnych, wyposażone w specjalistyczny sprzęt.

Bardzo oryginalnym miejscem w bibliotece było pomieszczenie poświęcone Leonidasowi Donskisowi, litewskiemu wybitnemu intelektualistcie, eseistcie, filozofowi oraz nauczycielowi akademickiemu (pracował na VDU na Wydziale Nauk Politycznych i Dyplomacji). Był bardzo lubianą i cenioną osobistością. Biblioteka zgromadziła w owym pomieszczeniu niektóre Jego dokumenty, dyplomy, odznaczenia i medale, a także fragment podręcznego księgozbioru.

Warto nadmienić, że ten wybitny intelektualista gościł na cyklicznie odbywających się we Wrocławiu Kongresach Lituanistycznych (2014 r., II Kongres), również we Wrocławiu wydano Jego książkę *Władza, wyobrażenia i pamięć: szkice o polityce i literaturze* (KEW, Wrocław 2015). L. Donskis zmarł tragicznie w 2016 r. na lotnisku w Wilnie przed podróżą na Ukrainę.

Po wizycie na VDU udaliśmy się na spacer po Kownie. Droga prowadziła przez dwie główne ulice – aleję Wolności oraz ulicę Wileńską. Na końcu tej pierwszej stoi wzniesiony w stylu neobizantyjskim monumentalny Kościół Św. Michała Archanioła, natomiast po drugiej stronie deptaku – ratusz miejski. Idąc od jednego zabytku do drugiego, mogliśmy zobaczyć niezwykłą architekturę kowieńską w stylu modernistycznym, charakteryzującym się zaokrąglonymi krawędziami (jak wrocławskie domy handlowe Kameleon i Renoma). Przykładem niech będzie budynek poczty litewskiej czy kino Romuva działające od 1940 r.

Na placu Ratuszowym, w sercu kowieńskiej starówki, znajduje się gmach dawnego kolegium jezuickiego. W 1807 r. zostało zamienione na szkołę świecką (tzw. Kowieńską Szkołę Powiatową), w której to z nakazu Uniwersytetu Wileńskiego w latach 1819-1823 pracował jako nauczyciel Adam Mickiewicz. Nasz wieszcz mieszkał w tej szkole, w przydzielonym mu pokoju. Był nauczycielem literatury, historii i prawa (pomimo że do tego ostatniego nie posiadał kwalifikacji). Opiekował się też szkolną biblioteką. Mickiewiczowi jednak nie podobało się życie w Kownie. Tęsknił za Wilnem i prowadził aktywną korespondencję z przyjaciółmi. W listach narzekał na złe warunki mieszkaniowe, samotność, nudę oraz pracę w szkole – jak pisał rozgoryczony: „Uczył dwadzieścia godzin tygodniowo [...] tępe żmudzkie łby” (J. Łukasiewicz, *Mickiewicz*, Wrocław 1998). Poczucie wyizolowania mógł pogłębiać fakt, że Kowno było miastem granicznym (na terytorium Imperium Rosyjskiego). Po drugiej stronie Niemna znajdowała się miejscowość Aleksota należąca do Królestwa Polskiego, którą Mickiewicz widział z okna swojej kwatery, opisując ją jako „czerwone góry polskie”.

Na koniec pobytu poszliśmy zobaczyć zamek kowieński, wzniesiony przy ujściu Wilejki do Niemna, w którym przebywali Witold Wielki, Władysław Jagiełło czy Ulrich von Jungingen. Dziś z zamku została zaledwie baszta i fragment muru, ale i tak jest to jeden z najbardziej rozpoznawalnych zabytków Kowna. Nie są to wszystkie atrakcje Kowna, musieliśmy wracać do Wilna. Kowno więc pozostaje miastem, któremu warto przyjrzeć się bliżej, być może w następnych latach.

Karina Sołtysiak

Międzynarodowy Kongres Lituanistów

W gmachu głównym Uniwersytetu Wrocławskiego (Aula Leopoldina, Oratorium Marianum) oraz w budynku D Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii w dniach 19-20 maja 2022 r. już kolejny raz gościliśmy uczestników Międzynarodowego Kongresu Lituanistów. Dwudniowy kongres zgromadził pracowników nauki z kilku europejskich krajów, m.in.: Litwy, Czech, Estonii, Finlandii, Szwecji, Austrii i Ukrainy. Polscy prelegenci reprezentowali kilka ośrodków akademickich (Łódź, Warszawa, Poznań, Kraków oraz Wrocław). Konferencję otworzyli: prorektor UWr prof. Eugeniusz Zych oraz dr Tatjana Vologdina kierująca Studium Języka i Kultury Litewskiej na Uniwersytecie Wrocławskim. Wykład otwierający obrady przedstawiła w Auli Leopoldina prorektor prof. Vilma Bijekienė z Uniwersytetu Witolda Wielkiego z Kowna, wykład ekspercki z okazji 30. rocznicy uchwalenia konstytucji Republiki Litewskiej wygłosił w Oratorium Marianum Dziekan Wydziału Prawa tejże uczelni.

Obecni na wykładzie byli również pracownicy naszego Wydziału: prof. Bartłomiej Krzan oraz prof. Artur Ławniczak. Tegoż dnia w sekcji Prawo/Konstytucja zaprezentowano sześć referatów (w tym trzy online), w których przedstawiono najważniejsze aspekty rozwoju konstytucjonalizmu na Litwie (od międzywojnia do czasów obecnych). Wystąpienia pracowników Uniwersytetu Michała Römera z Wilna moderował prof. A. Ławniczak, obrady sekcji otworzył prof. Mariusz Jabłoński. Aktywny udział w VI Międzynarodowym Kongresie Lituanistów wzięli pracownicy Biblioteki WPAE: Karina Sołtysiak, Daniel Kaźmierczyk, Krzysztof Mruszczyk oraz Tadeusz Juchniewicz, którzy przyczynili się do przedstawienia dwóch wystaw. Pierwsza to „Nowoczesność tylnych elewacji. Foto-esej” autorstwa Gintarasa Česonisa, prezentująca modernistyczną architekturę Kowna, które w tym roku jest Europejską Stolicą Kultury (wystawa była prezentowana na I piętrze budynku D WPAE do połowy czerwca 2022 r.). Drugim przedsięwzięciem było przygotowanie wystawy faksymiliów dzieł drukarskich Franciszka Skaryny: 20 dzieł w 21 tomach było wydanych w ramach projektu badawczo-edytorskiego przez Narodową Bibliotekę Białorusi w latach 2013–2017 na podstawie egzemplarzy zachowanych w księgozbiorach z różnych krajów świata. Woluminy zawierają poszczególne księgi Biblii przetłumaczone przez F. Skarynę z języka staro-cerkiewno-słowiańskiego na ruski (starobiałoruski). Faksymilie są własnością Biblioteki Uniwersyteckiej UWr, która pożyczyła te cenne dzieła na czas trwania konferencji. Warto zauważyć, że BU posiada w swojej kolekcji dzieło Skaryny wydane w Wilnie ok. 1525 r. *[Malaô podrožnaô knižca] Inc. Počinâutsâ âkâfisty nâ vsû nedelû pervy živonosnomu grobu Gospodnû v nedelû*. Organizatorzy kongresu podziękowali Dziekanowi WPAE prof. Karolowi Kiczce za pomoc w przygotowaniu tego ważnego dla Uniwersytetu Wrocławskiego wydarzenia.

Tadeusz Juchniewicz

Profesor Wojciech Jasiński zdobywcą nagrody za „Książkę prawniczą najbardziej przydatną w praktyce wymiaru sprawiedliwości w 2019 roku”!

Nagrodzona została monografia *Nielegalnie uzyskane dowody w procesie karnym. W poszukiwaniu optymalnego rozwiązania*. Publikacja jest pierwszym w Polsce kompleksowym opracowaniem dotyczącym statusu nielegalnie uzyskanych dowodów w postępowaniu karnym. W książce wskazano główne problemy związane z dopuszczalnością takich dowodów w sprawach karnych oraz przedstawiono argumenty przemawiające za i przeciw ich wykorzystaniu w procesie. Książka ukazała się w wydawnictwie Wolters Kluwer Polska w 2019 r.

Konkurs ten jest organizowany corocznie przez „Przegląd Sądowy” i wydawnictwo Wolters Kluwer Polska. Nagroda została odebrana w kwietniu 2022 r., ze względu na brak możliwości wręczenia jej w czasie pandemii.

Wojciech Jasiński jest doktorem habilitowanym nauk prawnych oraz adiunktem w Inkubatorze Doskonałości Naukowej – Digital Justice, działającym na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Olimpiada z Ustroju samorządu terytorialnego 19-23 maja 2022 r.

Z inicjatywy Koła Naukowego Samorządu Terytorialnego im. Tadeusza Bigo pod patronatem współautorów podręcznika *Ustrój samorządu terytorialnego w Polsce* dra hab. Jerzego Korczaka prof. UWr, dra hab. Piotra Lisowskiego prof. UWr i dra Adama Ostapskiego oraz przy współpracy pracowników Zakładu Ustroju Administracji Publicznej INA WPAiE UWr dr hab. Renata Kusiak-Winter, dr Dominiki Cendrowicz i dr Justyny Mielczarek-Mikołajów oraz mgr Kariny Pilarz, zorganizowana została po raz pierwszy w historii studiów administracyjnych na naszym Wydziale Olimpiada z Ustroju samorządu terytorialnego. Na ogłoszenie Koła o możliwości wzięcia udziału w Olimpiadzie swoje zgłoszenia przesało 70 studentów II roku stacjonarnych i niestacjonarnych studiów na kierunku Administracja. Olimpiada zgodnie z jej regulaminem przeprowadzona została w trzech etapach o charakterze selekcyjnym.

Pierwszy etap odbył się w czwartek 19 maja 2022 r. w sali 1D i polegał na rozwiązaniu testu składającego się z 60 pytań jednokrotnego wyboru przygotowanych w oparciu o poglądy doktryny oraz przepisów ustrojowego prawa samorządowego.

Przystąpiło do niego ostatecznie 63 studentów, z których 12 zakwalifikowało się do II etapu, przy czym część z zakwalifikowanych nie wzięła w nim udziału, korzystając w regulaminowego profitu w postaci oceny dobrej z zaliczenia ćwiczeń i z egzaminu.

Zatem w II etapie zorganizowanym w poniedziałek 23 maja 2022 r. wzięło udział 7 osób odpowiadających przed Komisją Naukową Olimpiady na wylosowane pytanie ze zbioru pytań egzaminacyjnych zamieszczonych w podręczniku. Spośród nich 3 uczestników przeszło do III etapu, który polegał na rozwiązaniu kazusu wylosowanego z puli 21 przygotowanych przez członków Komisji. Kazusy zawierały opis stanu faktycznego wraz z przywołaniem przepisów prawa ustrojowego, materialnego lub procesowego, które odniosły się do niego w sposób pozwalający na udzielenie pytań sformułowanych na tym tle.

Po wysłuchaniu kompletu odpowiedzi Komisja Naukowa Olimpiady zdecydowała o przyznaniu *ex aequo* dwóch II miejsc oraz nieprzyznaniu I miejsca oraz III miejsca. Laureatami pierwszej Olimpiady zostali Kacper Gajda i Wiktoria Pogwizd – oboje studenci II SSA3, którzy poza nagrodą główną w postaci oceny 5,0 z zaliczenia z ćwiczeń i egzaminu z przedmiotu Ustrój samorządu terytorialnego otrzymali też nagrody rzeczowe ofiarowane przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego Cezarego Przybylskiego, który objął honorowy patronat nad Olimpiadą, a także przez Centrum Historii Zajezdni we Wrocławiu. Warto podkreślić, że Wiktoria Pogwizd uzyskała najlepszy wynik w I etapie, jak również z Kacprem Gajdą osiągnęli najlepszy wynik w II i III etapie za każdym razem z identyczną liczbą punktów.

Doświadczenia płynące z pierwszej Olimpiady organizatorzy zechcą wykorzystać w przyszłym roku akademickim, organizując kolejną, do uczestnictwa w której już dzisiaj zapraszają studentów I roku SSA3 i SNA3.

Jerzy Korczak

WPAE UW r. ósmy w rankingu *Moot court*

Nasz Wydział zajął 8. miejsce w Polsce w najnowszym międzynarodowym rankingu szkół prawa Nica Law School Ranking 2021. Tworzony przez **Nica.team** – konsorcjum składające się z fascynatów *moot court*, mające na celu promocję i rozpowszechnianie tego rodzaju konkursów – ocenia wyższe szkoły prawnicze oraz wydziały prawa uczelni wyższych według jednego kryterium: udziału w konkursach *moot court*.

Moot court to turnieje sądowe dla studentów i absolwentów prawa, których uczestnicy biorą udział w symulowanych postępowaniach sądowych lub arbitrażowych. Są one kluczowym elementem dodatkowych zajęć na wielu uczelniach prawniczych na świecie. Konkursy mogą mieć różną formę i strukturę. Podczas gdy krajowe koncentrują się na prawie gospodarczym i karnym, międzynarodowe skupiają się na tematach transgranicznych, takich jak: prawo UE, międzynarodowe prawo publiczne (w tym jego działy: prawo ochrony środowiska, prawo kosmiczne i prawo lotnicze), międzynarodowa ochrona praw człowieka, międzynarodowe prawo humanitarne, międzynarodowe prawo karne, międzynarodowe prawo handlowe itd.

Moot court to konkursy drużynowe. Międzynarodowe turnieje różnią się między sobą rangą i prestiżem, te bardziej znaczące, np. **Jessup International Law Moot Court Competition**, mają kilka rund. Ranking Nica przyznaje punktację poszczególnym uczelniom w zależności od wagi turniejów, w których wzięły udział w danym roku, oraz miejsc, które osiągnęły. W obecnym rankingu zostało sklasyfikowanych aż 1600 wydziałów prawa i uczelni prawniczych z całego globu. Jeśli chodzi o świat, WPAE jest na miejscu 662.

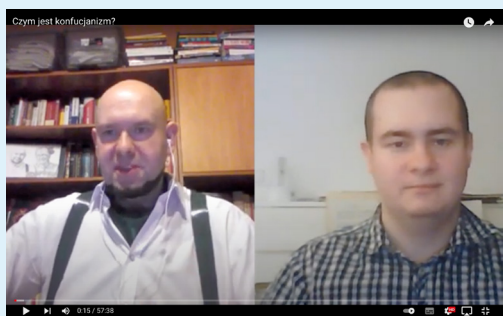
Źródło: uni.wroc.pl

Działalność Koła Naukowego Doktryn Politycznych i Prawnych im. Niccolò Machiavellego w pierwszym półroczu 2022

Dla członków i sympatyków Koła Naukowego Doktryn Politycznych i Prawnych im. Niccolò Machiavellego, przy Katedrze Doktryn Politycznych i Prawnych na naszym Wydziale, pierwsza połowa roku 2022 była niezwykle aktywna. Jako członkowie zrzeszenia byliśmy organizatorami wielu działań o charakterze dydaktyczno-naukowym, które cieszyły się niemałym zainteresowaniem.

22 lutego 2022 r. – odbyła się dyskusja online pomiędzy dr. Stanisławem Niewińskim z Uniwersytetu Opolskiego oraz mgr. Pawłem Szklarczykiem, doktorantem Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych, wieloletnim członkiem Koła, przedstawicielem działającej przy Katedrze Pracowni Badań Praw Orientalnych. Dotyczyła problematyki, którą obaj naukowcy zgłębiają na co dzień w swoich badaniach – konfucjanizmu, jego istoty, początków i oddziaływania na myśl polityczną i prawną.

Zachęcamy do zapoznania się z relacją pod adresem: <https://www.youtube.com/watch?v=SThYF6IVuEg>, gdzie można poszukać odpowiedzi na pytanie: „Czym jest konfucjanizm?”.

24 marca 2022 r. – mgr Bartosz Chrzęszcz, doktorant Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych, wygłosił dla członków Koła wykład „Katolicyzm w Republice Weimarskiej. Instrumentarium polityczne czy wierność tradycji?”. Prelegent poruszył zasadnicze kwestie związane z omawianym tematem. Odniósł się najpierw do antykatolickiego ustawodawstwa w Cesarstwie Niemieckim (kojarzonego głównie z kanclerzem Ottonem von Bismarckiem i zainicjowaną przez niego polityką Kulturkampf), które oddziaływało następnie na zapatrywania weimarskich katolików. Kluczowym punktem wykładu było wykazanie różnicy pomiędzy niemieckimi legitymistami tamtego okresu i chadekami z partii Zentrum, a także umiejscowienie w tym zakresie spostrzeżeń formułowanych przez wybitnego prawnika Carla Schmitta. Pozwoliło to poczynić próbę udzielenia odpowiedzi na pytanie zawarte w tytule wystąpienia oraz wykazać złożoność analizowanego problemu.

22 kwietnia 2022 r. – odbyła się II Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Rewolucja i kontrrewolucja w dziejach myśli politycznej i prawnej”. Pierwsza została zorganizowana rok wcześniej z inicjatywy B. Chrzęszcza. Celem konferencji było zaprezentowanie i porównanie badań przeprowadzanych zarówno przez młodych naukowców, jak i doświadczonych pra-

cowników naukowych w dziedzinie różnorodnych płaszczyzn ideowych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnienia rewolucji i kontrrewolucji. W konferencji wzięło udział 21 prelegentów z sześciu ośrodków akademickich z całego kraju. Wydarzenie przyciągnęło licznych słuchaczy, którzy mieli okazję do poszerzenia swojej wiedzy z zakresu historii myśli politycznej oraz odnalezienia inspiracji do podjęcia badań w tym przedmiocie. Konferencji przyznano honorowy patronat Wojewody Dolnośląskiego.

5 maja 2022 r. – w ramach wydarzeń naukowych organizowanych dla członków i sympatyków Koła mieliśmy zaszczyt gościć dra Stanisława Niewińskiego z Uniwersytetu Opolskiego, specjalizującego się w dziedzinie myśli dalekowschodniej, głównie chińskiej. Dr Niewiński wygłosił wykład „Tradycyjne chińskie spojrzenie na dyplomację a współczesna polityka zagraniczna Chin”. Prelegent zabrał słuchaczy w interesującą podróż w czasie, omawiając koncepcje kształtujące się w Chinach od początków tego państwa aż do czasów współ-

czesnych. Nie zabrakło również profesjonalnej analizy obecnej aktywności Chin na arenie międzynarodowej, szczególnie w kontekście trwającej wojny w Ukrainie.

27 maja 2022 r. – odbyła się VII Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Prawo – Religia – Polityka”. Wpisuje się ona w najświetniejsze tradycje Koła. Interesujące publikacje pokonferencyjne udostępniane później w czasopismach naukowych, w których swój udział mają pracownicy oraz doktoranci Katedry Doktryn Politycznych i Prawnych („Acta Erasmania” i „Wrocławskie Studia Erazmiańskie”), oraz rosnące zainteresowanie konferencją zdają się to potwierdzać. Właśnie dzięki temu sympozjum, które stanowi jedno z najchętniej obserwowanych wydarzeń cyklicznych, nasze Koło stało się wiodącym prym wśród najpopularniejszych kół naukowych na UWr. Potwierdzają to wyniki organizowanego przez Radę Kół Naukowych UWr plebiscytu na najaktywniejsze koła naukowe. W roku 2018, w starciu z innymi kołami WPAE, zajęliśmy pierwsze miejsce, natomiast w 2019 – drugie. Pozostajemy pełni nadziei i optymizmu, że wydarzenie to odbędzie się jeszcze wielokrotnie, obfitując w równie owocne dysputy naukowe jak do tej pory.

Na rok akademicki 2022/2023 planowane są już kolejne wydarzenia. Zachęcamy do zapoznania się z działalnością Koła oraz wstąpienia w jego szeregi.

Bartosz Chrząszcz

Konkurs o nagrodę za najlepszą rozprawę doktorską i pracę magisterską

Uprzejmie informujemy o organizowanym przez Prokuraturę Krajową II Konkursie o nagrodę I Zastępcy Prokuratora Generalnego – Prokuratora Krajowego za najlepszą rozprawę doktorską oraz pracę magisterską z zakresu prawa karnego, procedury karnej i kryminalistyki.

Celem Konkursu jest wyróżnienie i nagrodzenie autorów najlepszych prac związanych z ww. zagadnieniami. Uczestnikami Konkursu mogą być autorzy rozpraw doktorskich i prac magisterskich, obronionych w Rzeczypospolitej Polskiej między 1 stycznia 2021 r. a 30 czerwca 2022 r. Prace należy zgłaszać do 31 lipca 2022 r.

Szczegóły na stronie: <https://prawo.uni.wroc.pl/node/47196>.

Facebook WPAE

Debata z udziałem ekspertów na WPAE UWr „Jak skutecznie chronić prawo do informacji w postępowaniu sądowym?”

Dnia 27 maja 2022 r. nasz Wydział oraz organizacje pozarządowe: Sieć Obywatelska Watchdog Polska, Helsińska Fundacja Praw Człowieka i Fundacja Panoptikon, zorganizowały seminarium „Jak zapewnić sądową ochronę prawa do informacji?”.

Nad merytoryczną stroną wydarzenia czuwał prof. Michał Bernaczyk z Katedry Prawa Konstytucyjnego WPAE Uniwersytetu Wrocławskiego, zaś do debaty eksperckiej na ten temat zaproszono znakomitych gości i ekspertów: redaktor Ewę Siedlecką, dziennikarkę „Tygodnika Polityka”, wieloletnią dziennikarkę „Gazety Wyborczej”, laureatkę licznych nagród za wybitną działalność dziennikarską; prof. Krystiana Markiewicza z Katedry Postępowania Cywilnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach, prezesa Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”; prof. Krzysztofa Sobieralskiego, kierownika Zakładu Postępowania Administracyjnego i Sądownictwa Administracyjnego w Instytucie Nauk Administracyjnych WPAiE UWr, sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu; Marcina Wolnego, adwokata związanego z Helsińską Fundacją Praw Człowieka, specjalistę od ochrony praw człowieka w procesie karnym; Wojciecha Klickiego prawnika z fundacji „Panoptikon”, specjalistę w tematyce uprawnień policji i służb specjalnych oraz relacji między prawami człowieka a bezpieczeństwem oraz Paulę Kłucińską, prawniczkę z „Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska”, specjalistkę w zakresie dostępu do informacji publicznej i litygacji w tych sprawach.

Od kwietnia 2009 r., po historycznym wyroku Wielkiej Izby w sprawie *Társaság a Szabadságjogokért* przeciwko Węgrom nie można mieć wątpliwości, że art. 10 ustęp 1 EKPCz jest źródłem prawa do uzyskiwania informacji o działalności państwa. Jednocześnie 17 października 2022 r. upłynie 25 lat od wejścia w życie Konstytucji RP. W 1997 r., po raz pierwszy w historii polskiego konstytucjonalizmu, w naszym systemie prawnym pojawiło się prawo do informacji o działalności organów władzy publicznej i osób pełniących funkcje publiczne. Artykuł 61 to najbardziej kazuistyczny przepis o prawach jednostki w polskiej konstytucji. W 1997 r. Polska wyprzedziła standard europejski, a także wiele ówczesnych konstytucji w zakresie swobody pozyskiwania informacji przez obywateli, dziennikarzy, naukowców i różne organizacje o charakterze *public watchdogs*. Dziś można jednak wyrazić wątpliwość, czy praktyka dotrzymała kroku standardowi prawnemu. W ubiegłym roku ETPCz zakomunikował polskiemu rządowi przyjęcie do rozpoznania pierwszej polskiej skargi za naruszenie prawa do uzyskiwania informacji o działalności państwa (Sieć Obywatelska Watchdog Polska przeciwko Polsce, skarga numer 10103/20). W dniu 27 maja 2022 r. spotkano się na WPAE w przekonaniu, że prawa człowieka i obywatela zależą od efektywnego, wydajnego systemu ochrony praw jednostki. Podstawowa rola przypada w tym zakresie sądom, ale i przedstawicielom „czwartej władzy” (mediom i organizacjom społecznym). Dlatego zostało postawione pytanie: jak skutecznie chronić obywatelskie prawo do informacji w postępowaniu sądowym lub sądownoadministracyjnym? Serdecznie zapraszamy do odszukania odpowiedzi na to pytanie.

Facebook WPAE

Uroczyste wręczenie dyplomów dla doktorów WPAE

Miło nam poinformować, że w dniu 2 czerwca 2022 r. w Auli Leopoldina Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się uroczystość promocji doktorskich, wręczenie dyplomów doktora habilitowanego oraz nagród w konkursie na najlepsze prace dyplomowe obronione w roku akademickim 2020/2021 na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii UWr.

Facebook WPAE

Konferencja Monitoring w zakładzie pracy-aspekty prawne i organizacyjne

Dnia 10 czerwca 2022 r. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii UW r odbyła się konferencja naukowa „Monitoring w zakładzie pracy-aspekty prawne i organizacyjne”, zorganizowana przez Zakład Prawa Pracy WPAE UW r, Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu oraz Okręgowy Inspektorat Pracy we Wrocławiu. Jednym z prelegentów jest Główna Inspektor Pracy pani Katarzyna Łażewska-Hrycko, która wspólnie ze swymi zastępcami, panem Dariuszem Mińkowskim i panem Jarosławem Leśniewskim, przed rozpoczęciem konferencji spotkała się z Dziekanem WPAE UW r prof. Karolem Kiczką oraz kierownikiem Zakładu Prawa Pracy prof. Arturem Tomankiem. W spotkaniu udział wzięła również pani Małgorzata Łagocka, Okręgowa Inspektor Pracy we Wrocławiu. Przedstawiciele obu instytucji pozytywnie ocenili dotychczasową współpracę i podkreślili wolę jej kontynuowania w przyszłości.

Facebook WPAE

Trzy edycje konkursu „Przeglądu Sądowego” wygrane przez naukowców z WPAE

W poniedziałek 25 kwietnia wręczono nagrody w XI, XII i XIII edycji organizowanego przez miesięcznik „Przegląd Sądowy” i wydawnictwo Wolters Kluwer Polska konkursu na „książkę prawniczą najbardziej przydatną w praktyce wymiaru sprawiedliwości”. We wszystkich tych edycjach główną nagrodę otrzymali pracownicy WPAE!

Za książkę najbardziej przydatną w praktyce wymiaru sprawiedliwości w roku 2020 sąd konkursowy uznał *Formułowanie pytań prejudycjalnych do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Praktyczny przewodnik* prof. Agnieszki Frąckowiak-Adamskiej i Pawła Bańczyka. W uzasadnieniu podkreślono, że zwycięska pozycja dotyczy wszystkich dziedzin prawa, a ponadto w dzisiejszych czasach pytania prejudycjalne są gwarantem zachowania niezawisłości sędziowskiej.

Tytuł książki najbardziej przydatnej w praktyce wymiaru sprawiedliwości w roku 2019 uzyskała publikacja dr. hab. Wojciecha Jasińskiego *Nielegalnie uzyskane dowody w procesie karnym. W poszukiwaniu optymalnego rozwiązania*.

Książką najbardziej przydatną w praktyce wymiaru sprawiedliwości w roku 2018 została natomiast publikacja dr. Agnieszki Skorupki *Dopuszczalność dowodu sprzecznego z prawem w sądowym postępowaniu cywilnym*.

Ponadto wyróżnienie w XIII edycji konkursu otrzymał również nasz pracownik prof. Robert Stefanicki za książkę *Należyta staranność zawodowa członka zarządu spółki kapitałowej*.

Facebook WPAE

Nowości Wydawnictwa Uniwersytetu Wrocławskiego

Studenckie Prace Prawnicze, Administratywistyczne i Ekonomiczne

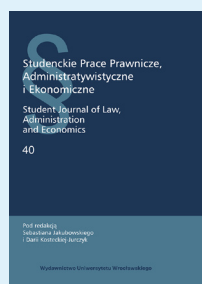
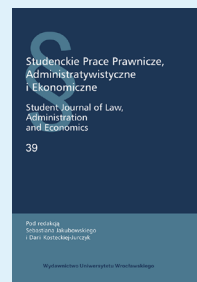
Tom 39

rok wydania 2022

ISSN 0239-6661

ISSN 1733-5779

<https://wuwr.pl/sppae/issue/view/893>

Studenckie Prace Prawnicze, Administratywistyczne i Ekonomiczne

Tom 40

rok wydania 2022

ISSN 0239-6661

ISSN 1733-5779

<https://wuwr.pl/sppae/issue/view/886>

Nowości z innych wydawnictw

Obowiązek informacyjny w zakresie realizowanej strategii podatkowej
pod red. Pawła Borszowskiego

Seria: Monografie. Biblioteka przeglądu podatkowego

rok wydania 2022

ISBN 978-83-8286-224-9

ISSN 1897-4392

<https://www.profinfo.pl/sklep/obowiazek-informacyjny-w-zakresie-realizowanej-strategii-podatkowej,184802.html>

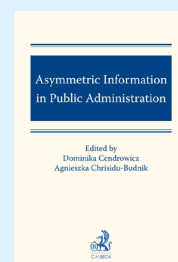
Asymmetric Information in Public Administration
pod red. Dominiki Cendrowicz, Agnieszki Chrisidu-Budnik

Seria: Monografie Obcojęzyczne

rok wydania 2022

ISBN: 978-83-8291-142-8

<https://www.ksiegarnia.beck.pl/20741-asymmetric-information-in-public-administration>

Postępowanie odrębne w sprawach gospodarczych wraz z wzorami
Izabella Gil, Elwira Marszałkowska-Krześ

Seria: Bibliografia Sądowa

rok wydania 2022

ISBN: 978-83-8286-158-7

<https://www.profinfo.pl/sklep/postepowanie-odrebne-w-sprawach-gospodarczych-wraz-z-wzorami,182204.html>

O książkach, czytaniu i bibliotekach

Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa,
jaką sobie ludzkość wymyśliła

Wisława Szymborska

Kiedy masz jakieś wątpliwości, idź do biblioteki

Joanne K. Rowling

Wszystkie sprawy dotyczące
rejestracji publikacji naukowych
prosimy zgłaszać na adres:
wpae.huesca@uwr.edu.pl

Zapraszamy do przysyłania materiałów
do kolejnego numeru Biuletynu WPAE
Kontakt: Joanna Mroczo-Sidorowicz
joanna.mroczo-sidorowicz@uwr.edu.pl

Redakcja i korekta: Ewa Galyga-Michowska, Karina Sołtysiak,
Marta Godlewska
DTP: Krzysztof Mruszczyk, Marek Adamczyk
Współpraca: Bożena Górna